

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200329
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200329.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. I., bytom H. XX/XX, XXX XX U., Poľská republika, zast. V4 Legal s.r.o., so sídlom Tvrdeho 783/4, 010 01 Žilina proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, so sídlom Štúrova 2078, 022 01 Čadca o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 6. februára 2017 č. k. 20Scud/1/2016-81, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. g) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. k. 46308-1/2013-CA z 4.10.2013 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žalovaný rozhodol, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi zamestnávateľa WEBUNG, s.r.o. od 01.03.2013 podľa slovenskej legislatívy, zamietol návrh na prerušenie konania a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

2. V prvom rade správny súd konštatoval, že podaná žaloba nie je žalobou opomenutého účastníka v zmysle § 179 S.s.p., pretože jej základnou podmienkou je, že žalobca tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy nebolo doručené vôbec. Ďalším predpokladom je, že nebolo jeho odvolaní vydané druhostupňové rozhodnutie, ak je v správnom konaní prípustné odvolanie, a preto pasívne

legitimovaným na podanie takejto žaloby je priamo prvostupňový správny orgán. V danom prípade však zo správneho spisu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalobcovi bolo doručované medzinárodnou doručenkou a toto rozhodnutie bolo aj určitou fyzickou osobou prevzaté. Tiež je preukázané zo správneho spisu, že voči tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie. Následne o tomto odvolaní neformálnym listom z 16.01.2014 rozhodoval druhostupňový správny orgán a toto odvolanie vyhodnotil ako oneskorené. V tomto prípade teda sa nemožno domáhať v zmysle § 179 uloženia povinnosti prvostupňovému správnenému orgánu doručiť prvostupňové rozhodnutie, a tým nanovo otvoriť odvolacie konanie na správnom orgáne, pretože o odvolaní už odvolací orgán určitým spôsobom rozhodol.

3. Správny súd ďalej uviedol, že v danom prípade žalobca správnu žalobou nenapadol opatrenie Sociálnej poisťovne, ústredie z 16.01.2014, ale naopak, žiadal zrušiť prvostupňové správne rozhodnutie, ktoré okrem toho ešte žiadal ako opomenutý účastník aj doručiť. Pokiaľ však bolo vydané opatrenie druhostupňového správneho orgánu o vyhodnotení odvolania ako oneskorené, prvostupňové správne rozhodnutie vydané Sociálnou poisťovňou, pobočka Čadca nemôže byť samostatným predmetom súdneho prieskumu v zmysle § 7 písm. a) S.s.p.

4. Správny súd poukázal na princíp subsidiarity správneho súdnictva, ktorý pred podaním žaloby vyžaduje vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní. Ak ide o dvojnásťkrátne konanie, žalovaný je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku (odvolaní). Ak takýchto orgánov niet, potom je pasívne legitimovaný orgán verejnej správy, ktorý vydal napadnuté administratívne rozhodnutie alebo opatrenie v prvom stupni. V danom prípade bolo administratívne konanie dvojestupňové a v druhom stupni o odvolaní rozhodovala Sociálna poisťovňa, ústredie. V tom prípade potom ako pasívne legitimovaná mala byť uvedená Sociálna poisťovňa, ústredie, pretože vydala opatrenie v druhom stupni, ktoré malo byť predmetom prieskumu. Pokiaľ tieto procesné podmienky neboli splnené, bolo potrebné žalobu odmietnuť v zmysle § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. ako neprípustnú.

II.

A)

5. Uznesenie správneho súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnou sťažnosťou, v ktorej uviedol tieto dôvody kasačnej sťažnosti:

- správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

6. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym posúdením veci správnym súdom pokiaľ ide o spochybnenie prípustnosti podania žalobného návrhu v zmysle § 179 a nasl. S.s.p. proti napadnutému rozhodnutiu a má za to, že v konaní preukázal oprávnenosť jeho aplikácie na skutkový stav (poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline z 12.10.2016 sp. zn. 21Scud/3/2016 a Krajského súdu v Prešove z 07.09.2016 sp. zn. 15 Scud/1/2015, v ktorých bola uložená povinnosť opätovne doručiť prvostupňové rozhodnutie). V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal na inštitút doručovania do vlastných rúk v Poľskej republike a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.04.2016 sp. zn. 9So/274/2015 o doručovaní v zmysle zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“). Žalovaný mal podľa sťažovateľa objektívne možnosti napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručiť, čo však neurobil (opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.09.2011 sp. zn. 3Sžo/13/2011).

7. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd sa vôbec nezaoberal opodstatnenosťou námietky sťažovateľa, že mu preskúmané rozhodnutie nebolo zákonne kvalifikovaným oznámené (doručené), preto považuje za spravodlivé a v súlade s právom, že žalobným návrhom napadol preskúmané rozhodnutie, a nie opatrenie z 16.01.2014. Preto podľa sťažovateľa neobstoja argumentácia správneho

súdu, že o odvolaní rozhodla neformálnym spôsobom Sociálna poisťovňa, ústredie ako druhostupňový orgán a bolo právom sťažovateľa, aby sa v konaní bránil práve voči tomuto neformálnemu aktu. Zákon č. 461/2003 Z.z. nepozná právny inštitút, ktorý by oprávňoval preskúmať druhostupňový správny orgán preskúmať aj oneskorene podané odvolanie z pohľadu, či neumožňuje zrušiť preskúmané rozhodnutie mimo odvolacieho konania, a preto má sťažovateľ za to, že jediným možným zákonným riešením ako sa brániť proti nesprávnemu postupu žalovaného, bolo napadnutie preskúmaného rozhodnutia v súdnom konaní.

8. Podľa názoru sťažovateľa je uznesenie správneho súdu pre selektívny prístup správneho súdu čo sa týka výberu dôkazov, ktoré boli použité pri ustáľovaní skutkového stavu v rozpore s čl. 46 ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru. Správny súd rozhodol arbitrárne, nakoľko svoje skutkové tvrdenia a právne názory riadne neodôvodnil. Rozhodnutie správneho súdu je preto nepresvedčivé a popiera základné princípy spravodlivého súdneho procesu, ktorého výsledkom je predvídateľné rozhodnutie pre účastníkov konania.

9. Záverom sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

B)

10. Z vyjadrenia žalovanej ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že sa žalovaná v plnej miere stotožnila s uznesením správneho súdu a navrhla ho potvrdiť, nakoľko sťažovateľ neuviedol v kasačnej sťažnosti také námietky ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie uznesenia správneho súdu alebo preskúmaného rozhodnutia. Sociálna poisťovňa, ústredie vo vyjadrení k odvolaniu zdôvodnila, prečo nebola oprávnená rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa formou rozhodnutia. Odvolanie voči preskúmanému rozhodnutiu bolo podané po zákonom stanovenej lehote, a preto nemá Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán povinnosť takto podané odvolanie preskúmať. Preskúmané rozhodnutie bolo doručené zákonným spôsobom a sťažovateľ zmeškal lehotu na podanie žaloby.

11. Žalovaná opätovne poukázala na to, že ustanovenie § 212 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. taxatívne určuje, na ktoré prípady sa vzťahuje doručovanie do vlastných rúk, pričom rozhodnutie o vzniku a zániku sociálneho poistenia tam nespadá. Rozhodnutie o vzniku a zániku povinného sociálneho poistenia len deklaruje uvedené skutočnosti, pričom zák. č. 461/2003 Z.z. neupravuje jeho doručovanie. Naproti tomu rozhodnutia vo veci predpisania poistného, penále a uložení pokuty stanovujú účastníkovi konania povinnosti vyplývajúce z poisteného pomeru, z toho dôvodu je potrebné tieto rozhodnutia v zmysle zákona doručovať do vlastných rúk. Je preto zrejmé, že toto rozhodnutie sa neoznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk. Preskúmané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručované na jeho adresu, ktorá bola zaevidovaná v systéme Sociálnej poisťovne (H. XX/XX, XXX XX U., Poľská republika) ako aj na adresu miesta podnikania zamestnávateľa. Preskúmané rozhodnutie sa považuje za doručené sťažovateľovi 16.10.2013 napriek tomu, že predmetné rozhodnutie prevzala osoba žijúca v spoločnej domácnosti so sťažovateľom.

12. Žalovaná ďalej uviedla, že v Poľskej republike nie je zavedený inštitút doručovania do vlastných rúk, a tak iný spôsob doručovania, ako zvolil prvostupňový orgán nebol možný.

Žalovaná si dovoľila poukázať na skutočnosť, že žalobca v správnom konaní nenapadol preskúmané rozhodnutie (prvostupňové rozhodnutie) odvolaním v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na subsidiárny charakter správneho súdnictva vo vzťahu k správne konania, nie je preto sťažovateľ oprávnený na podanie žaloby, pretože opravný prostriedok nevyužil do uplynutia zákonnej lehoty na podanie odvolania. Žalobca navyše podal žalobu po zákonnej lehote (žalovaná do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 17.09.2015 sp. zn. 1Sžso/24/2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie o zastavení konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby).

13. Vzhľadom na uvedené žiadala žalovaná uznesenie správneho súdu potvrdiť.

II.

14. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 491 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie správneho súdu, ktorým bolo konanie odmietnuté, preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd ako kasačný súd preskúmal uznesenie správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj postup žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu.

Podľa § 179 ods. S.s.p. ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 98 ods. 1 písm. q) S.s.p. správny súd odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 7 písm. a) správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

16. Z obsahu spisu správneho súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, kasačný súd zistil, že žalovaný rozhodnutím č. k. 46308-1/2013-CA z 4.10.2013 rozhodol podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 210 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. tak, že sťažovateľovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 01.03.2013 podľa slovenskej legislatívy.

17. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie z 12.12.2013, ktoré bolo podané 13.12.2013 a doručené žalovanej 18.12.2013.

18. Na toto odvolanie reagovala Sociálna poisťovňa, ústredie vyjadrením z 16.01.2014 č. 17407-2/2014-BA, v ktorom oznámila sťažovateľovi, že v zmysle § 215 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. možno odvolanie podať do 30 dní odo dňa oznámenia preskúmaného rozhodnutia. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi oznámené doručením 16.10.2013 a odvolanie bolo podané na poštovú prepravu 13.12.2013, t.j. po zákonom ustanovenej lehote na podanie odvolania (posledný deň lehoty bol 15.11.2013), a preto nadobudlo po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania dňa 16.11.2013 právoplatnosť.

19. Kasačný súd nemá rovnako ako správny súd pochybnosti o tom, že odvolanie sťažovateľa proti preskúmanému (prvostupňovému) rozhodnutiu bolo podané 13.12.2013, teda oneskorene. Z administratívneho spisu je zrejmé, že preskúmané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené na adresu jeho pobytu 16.10.2013 (doručenka). Aj keby dal kasačný súd za pravdu sťažovateľovi, ktorý sám v odvolaní tvrdil, že mu bolo preskúmané rozhodnutie doručené 17.10.2013, t.j. 1 deň po prevzatí písomnosti osobou žijúcou so sťažovateľom v spoločnej domácnosti, nebolo by odvolanie podané v zákonnej 30.dňovej lehote.

20. Preto ak Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán na odvolanie sťažovateľa reagovala listom a nie vydaním rozhodnutia s náležitosťami podľa § 209 ods. 1 až 7 zákona č. 461/2003 Z.z., aj podľa názoru kasačného súdu postupovala správne, pretože na konanie sa nevzťahuje osobitný predpis o správnom konaní (§ 172 ods. 1) a zák. č. 461/2003 Z.z. neobsahuje ustanovenia upravujúce postup Sociálnej poisťovne ústredia, ak je odvolanie podané podľa jej názoru oneskorene.

21. Kasačný súd sa plne stotožňuje s názorom správneho súdu o subsidiarite správneho súdnictva. Pokiaľ teda bolo vydané opatrenie druhostupňového správneho orgánu o vyhodnotení odvolania ako oneskorené (vyjadrenie z 16.01.2014), prvostupňové rozhodnutie vydané žalovanou nemôže byť samostatným predmetom súdneho prieskumu v zmysle § 7 písm. a) S.s.p., keďže sťažovateľ pred právoplatnosťou preskúmaného rozhodnutia nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky.

22. Vo svetle uvedeného je nepochybné, že sťažovateľ mal možnosť podať proti prvostupňovému rozhodnutiu opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote, o čom bol aj v prvostupňovom rozhodnutí riadne poučený, avšak túto možnosť nevyužil, resp. odvolanie podal zjavne oneskorene. Správny súd tak postupoval správne, ak žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) odmietol.

23. Záverom považuje kasačný súd za potrebné zaoberať sa námietkou nezákonného doručenia prvostupňového rozhodnutia sťažovateľovi a s tým súvisiacim názorom sťažovateľa, že správny súd s ním mal konať ako s opomenutým účastníkom. Podľa názoru kasačného súdu nemožno súhlasiť s tvrdením sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení povinnosti doručovať napadnuté rozhodnutie do vlastných rúk. Kasačný súd sa stotožňuje so záverom správneho súdu, že táto námietka nie je dôvodná, žalobca nebol v konaní opomenutým účastníkom, ktorému nebolo preskúmané rozhodnutie doručované, pričom kasačný súd uvádza, že pre vyvodenie záveru o zákonnosti doručovania nie je relevantné, či bolo preskúmané rozhodnutie prevzaté sťažovateľom alebo osobou žijúcou v spoločnej domácnosti, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 212 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia, ak tento zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je deň jeho oznámenia.

Podľa § 212 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia

- a) o nepriznaní dávky, odňatí dávky, znížení dávky alebo o zastavení výplaty dávky,
- b) o uložení povinnosti vrátiť neprávom vyplatené sumy na dávke,
- c) o poistnom, o príspevku na starobné dôchodkové sporenie, 1) o uložení pokuty a penále,
- d) o prerušení konania,
- e) o zastavení konania.

Podľa § 178 ods. 1 O.s.p. v citovanom znení do pôsobnosti pobočky patrí

- a) rozhodovať v prvom stupni
 1. o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, ...
 8. o poistnom a o príspevku na starobné dôchodkové sporenie,
 9. o uložení pokuty a penále,...

24. Z citovaných ustanovení zák. č. 461/2003 Z.z. je zrejmé, že zákon rozlišuje v rámci vecnej pôsobnosti pobočky pojmy rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, čo bolo aj predmetom preskúmaného rozhodnutia a ďalej rozhodovanie o poistnom a o príspevku na starobné dôchodkové poistenie a rozhodovanie o uložení pokuty a penále.

Ustanovenie o doručovaní do vlastných rúk však pojednáva len o doručovaní rozhodnutia o poistnom (napr. určenie jeho výšky) do vlastných rúk a nie o rozhodnutí o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia. Vzájomným porovnaním a gramatickým výkladom týchto ustanovení je nutné uzavrieť, že ak by bolo povinnosťou žalovanej doručovať aj rozhodnutie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho

poistenia do vlastných rúk, musela by byť táto povinnosť v zákone priamo zakotvená.

25. Kasačný súd sa stotožňuje s tvrdením žalovanej, že v prípade rozhodnutí o zániku, resp. nevzniku sociálneho poistenia nie je doručovanie do vlastných rúk povinné. Kasačný súd považuje preto doručenie preskúmaného rozhodnutia sťažovateľovi za riadne a účinné. Výriešenie sporu, či bolo preskúmaného rozhodnutie prevzaté priamo sťažovateľom alebo osobou žijúcou v spoločnej domácnosti je preto bez právnych následkov, nakoľko postačuje preukázateľné doručenie rozhodnutia doporučené, čo v danom prípade nastalo (ako vyplýva z doručenky).

Kasačný súd dodáva, že sťažovateľ nikdy nenamietal, že by sa rozhodnutie nedostalo do jeho dispozičnej sféry, že by sa s ním neoboznámil, resp. že mu nebolo odovzdané. Sám v odvolaní tvrdil, že mu bolo doručené 17.10.2013 (deň po dátume uvedenom na doručenke) a namietal len, že ho neprevzal on osobne do vlastných rúk. Odvolanie bolo však podané preukázateľne po 30.dňovej lehote od účinného doručenia preskúmaného rozhodnutia.

26. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa porušenia práva na spravodlivý proces a arbitrárnosti rozhodnutia kasačný súd poukazuje na to, že správny súd sa v odôvodnení správne zaoberal splnením procesných podmienok konania, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom správny súd nedal odpoveď na všetky v žalobe nastolené otázky za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené.

V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd nepovažoval pre vec za relevantné spomenuté rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky ani Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Žiline, a preto sa nimi bližšie nezaoberal.

28. Záverom kasačný súd k návrhu priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti konštatuje, že nie sú splnené podmienky, aby bolo tomuto návrhu vyhovené, keďže v prejednávanej veci nie je odôvodnená závažná ujma. Navyše v ustanovení § 447 ods. 1 S.s.p. nie je stanovená povinnosť priznať odkladný účinok, ale len možnosť, pričom je na úvahe kasačného súdu, či zistí také závažné skutočnosti, ktoré by jeho priznanie odôvodňovali, čo v prejednávanej veci nenastalo.

Podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

29. Kasačný súd navyše dodáva, že nepreskúmal výrok uznesenia správneho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, keďže podľa obsahu kasačnej sťažnosti sťažovateľ v tejto časti uznesenie nenapadol.

30. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa správny súd v rámci svojho konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti sú obsahovo totožné s argumentmi v žalobe, pričom správny súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal, a preto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu o odmietnutí žaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.